Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 11ης Απριλίου 2018*

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Εθνικός εμπειρογνώμονας αποσπασμένος στην EUPM στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη – Απόφαση περί μετακινήσεως – Αρμοδιότητα του αρχηγού της EUPM να εκδώσει απόφαση περί μετακινήσεως αποσπασμένου εθνικού εμπειρογνώμονα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κατάχρηση εξουσίας – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Ηθική παρενόχληση»

Στην υπόθεση T-271/10 RENV,

Η, εκπροσωπούμενη από τον M. Velardo, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους A. Vitro και F. Naert,

καθού,

με αντικείμενο, πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως, αφενός, της υπογραφείσας από τον προϊστάμενο προσωπικού της Αστυνομικής Αποστολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUPM) στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη αποφάσεως της 7ης Απριλίου 2010, με την οποία η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε, αντί της προηγούμενης θέσεώς της, στη θέση Criminal Justice Adviser – Prosecutor στο περιφερειακό γραφείο στην Μπάνια Λούκα (Βοσνία-Ερζεγοβίνη), και, αφετέρου, της αποφάσεως της 30ής Απριλίου 2010, την οποία υπέγραψε ο Αρχηγός της EUPM κατά την έννοια του άρθρου 6 της αποφάσεως 2009/906/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUPM) στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (ΒΑ) (ΕΕ 2009, L 322, σ. 22), και με την οποία επιβεβαιώθηκε η απόφαση της 7ης Απριλίου 2010, καθώς και, δεύτερον, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ περί αποκαταστάσεως της ζημίας την οποία φέρεται να υπέστη η προσφεύγουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και O. Spineanu-Matei (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: C. Heeren, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση [1]

I. Ιστορικό της διαφοράς

1 Δυνάμει της κοινής δράσεως 2002/210/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2002, L 70, σ. 1), ιδρύθηκε η Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUPM) για να διαδεχτεί τη Διεθνή Αστυνομική Δύναμη των Ηνωμένων Εθνών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

2 Η EUPM, η οποία ξεκίνησε να λειτουργεί την 1η Ιανουαρίου 2003, παρατάθηκε κατ' επανάληψη, μεταξύ άλλων, με την απόφαση 2009/906/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με την Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUPM) στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (ΕΕ 2009, L 322, σ. 22), και έληξε στις 30 Ιουνίου 2012.

3 Η προσφεύγουσα Η είναι Ιταλίδα δικαστής η οποία αποσπάστηκε στην EUPM στο Σεράγεβο (Βοσνία-Ερζεγοβίνη) με απόφαση του Ιταλού Υπουργού Δικαιοσύνης της 16ης Οκτωβρίου 2008, προκειμένου να ασκήσει καθήκοντα «Criminal Justice Unit Adviser» από τις 14 Νοεμβρίου 2008.

4 Με αποφάσεις του Ιταλού Υπουργού Δικαιοσύνης της 7ης Απριλίου 2009 και της 9ης Δεκεμβρίου 2009 η απόσπαση της προσφεύγουσας παρατάθηκε προκειμένου αυτή να ασκήσει καθήκοντα «Chief Legal Officer» μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, και στη συνέχεια μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010.

[*παραλειπόμενα*]

6 Με απόφαση της 7ης Απριλίου 2010 που υπογράφηκε από τον προϊστάμενο προσωπικού της EUPM, η προσφεύγουσα μετακινήθηκε για «επιχειρησιακούς λόγους» στη θέση «Criminal Justice Adviser – Prosecutor» στο περιφερειακό γραφείο της Μπάνια Λούκα (Βοσνία-Ερζεγοβίνη) από τις 19 Απριλίου 2010 (στο εξής: απόφαση της 7ης Απριλίου 2010).

[*παραλειπόμενα*]

8 Με απόφαση της 30ής Απριλίου 2010 που υπογράφηκε από τον κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 της αποφάσεως 2009/906 Αρχηγό αποστολής της EUPM, ο εν λόγω Αρχηγός αποστολής επιβεβαίωσε την απόφαση της 7ης Απριλίου 2010. Ο Αρχηγός αποστολής διευκρίνισε ότι η ανωτέρω απόφαση της 7ης Απριλίου 2010 είχε ληφθεί από τον ίδιο και ότι ο επιχειρησιακός λόγος για τη μετακίνηση της προσφεύγουσας συνίστατο στην ανάγκη παροχής νομικής υποστήριξης για ζητήματα ποινικού δικαίου στο γραφείο της Μπάνια Λούκα (στο εξής: απόφαση της 30ής Απριλίου 2010).

[*παραλειπόμενα*]

II. Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου πριν από την αναπομπή

10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Ιουνίου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, η οποία στρέφεται κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της EUPM, με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων της 7ης και της 30ής Απριλίου 2010 (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις).

[*παραλειπόμενα*]

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

12 Με διάταξη της 10ης Ιουλίου 2014, Η κατά Συμβουλίου κ.λπ. (T-271/10, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αρχική διάταξη, EU:T:2014:702), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη λόγω αναρμοδιότητας.

[*παραλειπόμενα*]

14 Με απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Η κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-455/14 P, στο εξής: απόφαση επί της αιτήσεως αναιρέσεως, EU:C:2016:569), το Δικαστήριο αναίρεσε την αρχική διάταξη, απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή καθόσον στρεφόταν κατά της Επιτροπής και της EUPM, ανέπεμψε την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής κατά το μέτρο που αυτή στρεφόταν κατά του Συμβουλίου, και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

15 Το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, με τις σκέψεις 58 και 59 της αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, στο μέτρο που με αυτές πραγματοποιήθηκε μετακίνηση της αναιρεσείουσας εντός της EUPM στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, αποτελούν πράξεις διαχειρίσεως του προσωπικού με αντικείμενο την τοποθέτηση των μελών της αποστολής στο θέατρο των επιχειρήσεων. Κατά το Δικαστήριο, οι αποφάσεις αυτές, παρότι εκδόθηκαν στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ), δεν εμπίπτουν στις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και στο άρθρο 275, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Το Δικαστήριο έκρινε ότι, κατά συνέπεια, οι αποφάσεις αυτές εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του δικαστή της Ένωσης και διευκρίνισε ότι η αρμοδιότητα αυτή απορρέει, αντιστοίχως, όσον αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των εν λόγω πράξεων, από το άρθρο 263 ΣΛΕΕ και, όσον αφορά διαφορές εξωσυμβατικής ευθύνης, από το άρθρο 268 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[*παραλειπόμενα*]

V. Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

Β. Επί του ακυρωτικού αιτήματος

[*παραλειπόμενα*]

2. Επί της ουσίας

[*παραλειπόμενα*]

α) Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των διατάξεων της αποφάσεως 2009/906

[*παραλειπόμενα*]

1) Επί του πρώτου σκέλους που στηρίζεται σε αναρμοδιότητα του Αρχηγού της EUPM για τη λήψη αποφάσεων που σχετίζονται με τη μετακίνηση του προσωπικού

[*παραλειπόμενα*]

46 Πρώτον, επιβάλλεται ευθύς εξαρχής η διαπίστωση ότι η απόφαση 2009/906 δεν περιέχει ειδικές διατάξεις όσον αφορά την αρμοδιότητα μετακινήσεως του προσωπικού της EUPM.

47 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η απόφαση 2009/906 δεν προσδιορίζει ούτε τις εκφράσεις «επιχειρησιακός έλεγχος», «στρατηγικό επίπεδο» ή «θέατρο των επιχειρήσεων» ούτε τους όρους «διοίκηση» ή «έλεγχος», μολονότι τις χρησιμοποιεί.

48 Συναφώς, από τη γενική οικονομία της αποφάσεως 2009/906 προκύπτει μόνον ότι ο Αρχηγός της EUPM ασκούσε, ως υπεύθυνος της εν λόγω EUPM «στο θέατρο των επιχειρήσεων», τη «διοίκηση» και τον «έλεγχο» της εν λόγω αποστολής και, συγκεκριμένα, του προσωπικού, των ομάδων και των μονάδων των συμμετεχόντων κρατών που είχαν τοποθετηθεί από τον Διοικητή Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων. Επιπροσθέτως, ο Αρχηγός της MPUE ήταν υπεύθυνος για τον συντονισμό και την καθημερινή διαχείριση της EUPM στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, απευθύνοντας τις αναγκαίες εντολές προς «το σύνολο» του προσωπικού, με στόχο την αποτελεσματική διεξαγωγή της αποστολής αυτής στο θέατρο των επιχειρήσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση επί της αιτήσεως αναιρέσεως, σκέψη 52).

49 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκειμένου να καθοριστεί σε ποιον ανήκει η αρμοδιότητα για τη μετακίνηση του προσωπικού της EUPM, πρέπει να ληφθεί υπόψη όχι μόνον το γράμμα της αποφάσεως 2009/906, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος.

50 Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, δεν αμφισβητείται ότι η EUPM, που θεσπίστηκε με την κοινή δράση 2002/210, ήταν η πρώτη μη στρατιωτική αποστολή της Ένωσης που οργανώθηκε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΕΠΑΑ), μετέπειτα Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ), ως μη εκτελεστική αποστολή έχουσα ως μοντέλο σχεδιασμού και διοίκησης τις στρατιωτικές επιχειρήσεις.

51 Από την κοινή δράση 2002/210 προκύπτει ότι οι δραστηριότητες της EUPM θα άρχιζαν την 1η Ιανουαρίου 2003. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο όρισε ότι μια ομάδα σχεδιασμού θα αναπτυσσόταν το αργότερο έως την 1η Απριλίου 2002 και ότι ο επικεφαλής της ομάδας αυτής θα καθίστατο Αρχηγός της EUPM από την 1η Ιανουαρίου 2003. Ο τελευταίος θα βοηθούσε, εν τω μεταξύ, τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου στην επεξεργασία της αρχικής ιδέας διενέργειας των επιχειρήσεων (CONOPS) της αποστολής. Εν συνεχεία, η ομάδα σχεδιασμού θα κατάρτιζε το σχέδιο επιχειρήσεων (OPLAN) και θα ανέπτυσσε όλα τα αναγκαία τεχνικά μέσα για την εκτέλεση της EUPM. Το Συμβούλιο ενέκρινε, κατόπιν τούτου, το CONOPS και το OPLAN, προκειμένου η αποστολή να ξεκινήσει τις δραστηριότητές της κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία.

52 Από την κοινή δράση 2002/210 προκύπτει επίσης ότι, για την περίοδο της πρώτης θητείας της, ήτοι από το 2003 έως το 2005, η EUPM αποτελείτο από ένα κεντρικό αρχηγείο στο Σεράγεβο (Βοσνία-Ερζεγοβίνη), από το οποίο εργάζονταν, μεταξύ άλλων, ο Αρχηγός της EUPM και ένας μεταβλητός αριθμός αξιωματικών συνδέσμων που ήταν υπεύθυνοι για τις επαφές με άλλους διεθνείς οργανισμούς επί τόπου. Επιπροσθέτως, στελέχη των μονάδων είχαν επίσης αναπτυχθεί στους κόλπους της αστυνομίας της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης σε «ενδιάμεσο επίπεδο και άνω». Επιπλέον δε των αστυνομικών που είχαν αποσπασθεί από τα κράτη μέλη της Ένωσης, η EUPM μπορούσε να προσλαμβάνει, με συμβάσεις εργασίας, διεθνές μη στρατιωτικό και τοπικό προσωπικό. Τα κράτη μέλη ή τα όργανα της Ένωσης μπορούσαν επίσης να συμμετέχουν στην αποστολή διά της αποσπάσεως διεθνούς μη στρατιωτικού προσωπικού.

53 Στη συνέχεια, η EUPM συνέχισε τις δραστηριότητές της με εντολή και μέγεθος που προσαρμόζονταν σε τακτική βάση.

54 Η EUPM αναμορφώθηκε το 2009 βάσει του άρθρου 28 και του άρθρου 43, παράγραφος 2, ΣΕΕ, ως επιχειρησιακή δράση της Ένωσης η οποία είχε θεσπιστεί και διεξαγόταν στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ΚΕΠΠΑ, με σκοπό, κατ' ουσίαν, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 2009/906, να συνδράμει τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της διαφθοράς.

55 Βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, της αποφάσεως 2009/906, το Συμβούλιο ενέκρινε το νέο OPLAN της EUPM, το οποίο στη συνέχεια επικαιροποιήθηκε και τροποποιήθηκε με το COPS, σύμφωνα με το άρθρο 38, τρίτο εδάφιο, ΣΕΕ, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της εν λόγω αποφάσεως.

56 Στο πλαίσιο της νέας εντολής της, η EUPM έπρεπε να επικεντρωθεί ιδίως στις αρχές επιβολής του νόμου σε κρατικό επίπεδο, στην ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ αστυνομίας και εισαγγελικών αρχών και στην περιφερειακή και διεθνή συνεργασία. Επιπλέον, η διάρθρωση της αποστολής τροποποιήθηκε προκειμένου να προστεθούν, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, τέσσερα περιφερειακά γραφεία στο Σεράγεβο, την Μπάνια Λούκα, το Μόσταρ και την Τούζλα, επιπλέον του αρχηγείου και των μονάδων που αναπτύχθηκαν εντός της αστυνομίας.

57 Υπό το πρίσμα ακριβώς του ως άνω γενικού πλαισίου, εντός του οποίου ελήφθη η απόφαση του Αρχηγού της EUPM, πρέπει να εκτιμηθεί η αρμοδιότητα του τελευταίου όσον αφορά τη μετακίνηση της προσφεύγουσας από το κεντρικό αρχηγείο του Σεράγεβο στο περιφερειακό γραφείο της Μπάνια Λούκα.

58 Καταρχάς επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, «[η] [ΚΕΠΠΑ] διέπεται από ειδικούς κανόνες και διαδικασίες [και] χαράσσεται και υλοποιείται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο, τα οποία αποφασίζουν με ομοφωνία».

59 Συναφώς, πρώτον, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ίδρυση της EUPM, ούτε η Μη Στρατιωτική Δυνατότητα Σχεδίασης και Διεξαγωγής Επιχειρήσεων (CPCC), ως οντότητα υπεύθυνη για τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη, τη διεξαγωγή και την αξιολόγηση των αποστολών μη στρατιωτικής διαχείρισης κρίσεων στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ, ούτε ο Διοικητής Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων υπήρχαν στη θεσμική δομή της Ένωσης.

60 Στις 18 Ιουνίου 2007, το Συμβούλιο ενέκρινε τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη δομή διοίκησης και ελέγχου των μη στρατιωτικών επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αντικείμενο τη διαχείριση κρίσεων (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη δομή διοίκησης και ελέγχου), οι οποίες προέβλεπαν, μεταξύ άλλων, ότι ο διοικητής μη στρατιωτικών επιχειρήσεων ασκεί τη διοίκηση και τον έλεγχο σε στρατηγικό επίπεδο για τον σχεδιασμό και τη διεξαγωγή όλων των μη στρατιωτικών επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων, υπό τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διοίκηση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας (ΕΠΑ) και υπό τη γενική εξουσία του Ύπατου Εκπροσώπου (ΥΕ), και ότι ο Διευθυντής της CPCC, η οποία έχει συσταθεί στους κόλπους της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου, αναλαμβάνει καθήκοντα Διοικητή Μη Στρατιωτικής Επιχείρησης για κάθε μη στρατιωτική επιχείρηση διαχείρισης κρίσεων.

61 Συνεπώς, για όλες τις μη στρατιωτικές επιχειρήσεις, ο Διοικητής είναι ο Διευθυντής της CPCC και υποστηρίζεται στο θέατρο των επιχειρήσεων από τον Αρχηγό της EUPM, ο οποίος έχει όλες τις συνήθεις εξουσίες ελέγχου και διοικήσεως όσον αφορά το προσωπικό που υπόκειται στις εντολές του. Η δομή διοίκησης είναι ενοποιημένη με την ΕΠΑ, η οποία έχει τη στρατηγική διοίκηση και τον πολιτικό έλεγχο της επιχειρήσεως, υπό την εποπτεία του Συμβουλίου.

62 Στο πλαίσιο αυτό, ο Διευθυντής της CPCC διορίστηκε Διοικητής Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων για την EUPM, με το άρθρο 5 της κοινής δράσης 2007/749/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την EUPM στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη (ΕΕ 2007, L 303, σ. 40), με την οποία η EUPM παρατάθηκε από 1ης Ιανουαρίου 2008.

63 Από τον συνδυασμό του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, της κοινής δράσης 2007/749 και του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, της αποφάσεως 2009/906 προκύπτει ότι οι εθνικές αρχές μεταβίβασαν στον Διοικητή Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων της EUPM τον «επιχειρησιακό έλεγχο» του προσωπικού, των ομάδων και των μονάδων που αποτελούν στη συνεισφορά τους.

64 Επιπλέον, από τον συνδυασμό των άρθρων 5 και 6 της αποφάσεως 2009/906 προκύπτει ότι ο Διοικητής Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων ασκούσε τη διοίκηση και τον έλεγχο της EUPM σε «στρατηγικό επίπεδο», ενώ ο Αρχηγός της EUPM ασκούσε τη διοίκηση και τον έλεγχο στο «θέατρο των επιχειρήσεων».

65 Δεύτερον, δεν αμφισβητείται επίσης ότι, στην περίπτωση των κλασικών αποστολών και επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ, βάσει του άρθρου 43 ΣΕΕ, ο σχεδιασμός και η εκτέλεση πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ), σύμφωνα με τις διαδικασίες διαχείρισης κρίσεων. Δυνάμει των εν λόγω διαδικασιών, απόκειται στην ΕΥΕΔ ιδίως να καταρτίζει τα έγγραφα προγραμματισμού, όπως την αρχική ιδέα διενέργειας των επιχειρήσεων (CONOPS) και το OPLAN, καθώς και να καθορίζει τις προϋποθέσεις εφαρμογής και την ευθύνη της διαδικασίας συγκροτήσεως των δυνάμεων. Απόκειται, εν συνεχεία, στο Συμβούλιο να τα εγκρίνει.

66 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στο μέτρο που η απόφαση 2009/906 δεν περιέχει ρητές διατάξεις όσον αφορά το αρμόδιο πρόσωπο για τη μετακίνηση του προσωπικού της EUPM στο εσωτερικό της, συμπληρώνεται από το OPLAN και από τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη δομή διοίκησης και ελέγχου.

67 Κατά το σημείο 5.3, δεύτερο εδάφιο, του OPLAN του 2009, του οποίου μερικώς αποχαρακτηρισμένη έκδοση προσκόμισε το Συμβούλιο στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, «ο Αρχηγός Αποστολής έχει την τελική εξουσία για τον διορισμό του προσωπικού, καθώς και τη γενική ευθύνη για την τοποθέτησή του». Το τρίτο εδάφιο του σημείου 5.3 του OPLAN του 2009 προβλέπει τα κριτήρια για την κάλυψη των θέσεων εργασίας στην EUPM, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι ανάγκες της EUPM. Ομοίως, η αρμοδιότητα του Αρχηγού της EUPM όσον αφορά την τοποθέτηση του προσωπικού της προκύπτει επίσης από την ανάγνωση του παραρτήματος Μ του OPLAN, που φέρει τον τίτλο «Διοίκηση του προσωπικού», το οποίο περιγράφει λεπτομερώς τους όρους προσλήψεως και τις αρμοδιότητες του Αρχηγού της αποστολής συναφώς, αναφέροντας ότι «ο Αρχηγός Αποστολής έχει την τελική εξουσία για τον διορισμό του προσωπικού, καθώς και τη γενική ευθύνη για την τοποθέτησή του, αμφότερες σε διεθνές και τοπικό επίπεδο». Τέλος, στο παράρτημα Δ του OPLAN, που φέρει τον τίτλο «Τυποποιημένες διαδικασίες λειτουργίας», διευκρινίζεται στο σημείο 2, τρίτο εδάφιο, το οποίο αφορά τους διορισμούς, ότι «[ο]ι αποφάσεις διορισμού και/ή μετακινήσεως εντός της αποστολής εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Αρχηγού της αποστολής».

68 Επιπλέον, κατά το σημείο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τη δομή διοίκησης και ελέγχου, ο επιχειρησιακός έλεγχος (OPCON) οριζόταν ως η «εξουσία που έχει ανατεθεί σε υπάλληλο της ΚΠΑΑ για τα άτομα, τις ομάδες και τις μονάδες που έχουν οριστεί προκειμένου αυτός/αυτή να είναι σε θέση να εκτελεί ειδικά καθήκοντα ή καθήκοντα τα οποία συνήθως περιορίζονται από τη θέση, τον χρόνο ή τον τόπο· προκειμένου να τα εκτελέσει και να διατηρήσει ή να αναθέσει τον επιχειρησιακό έλεγχο ή την τακτική διοίκηση ή τον έλεγχο που μπορεί να κριθεί αναγκαίος».

69 Επομένως, ο επιχειρησιακός έλεγχος, που ασκείται στο «θέατρο των επιχειρήσεων» από τον Αρχηγό της αποστολής, συνεπάγεται κατ' ανάγκην τη δυνατότητά του να λαμβάνει το συντομότερο δυνατόν αποφάσεις, στις οποίες περιλαμβάνεται η μετακίνηση του προσωπικού, και να επιβάλει τις εν λόγω αποφάσεις στο αποσπασμένο από τα κράτη μέλη προσωπικό, προς τον σκοπό εκπλήρωσης της αποστολής.

70 Υπό το πρίσμα των διατάξεων που παρατίθενται στις σκέψεις 64, 67 και 69 ανωτέρω πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο διορισμός του προσωπικού σε κάθε μη στρατιωτική αποστολή της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2009/906, αποτελεί αρμοδιότητα του Διοικητή Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων, ο οποίος, υπό τον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική διοίκηση της ΕΠΑ και υπό τη γενική εξουσία του ΥΕ, ασκεί τη διοίκηση και τον έλεγχο, σε στρατηγικό επίπεδο, για τον σχεδιασμό και τη διεξαγωγή όλων των μη στρατιωτικών αποστολών στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ και ο οποίος είναι ο γενικός διοικητής όλων των αρχηγών μη στρατιωτικών αποστολών. Αντιθέτως, στο εσωτερικό κάθε αποστολής, η αρμοδιότητα διορισμού και μετακινήσεως του προσωπικού εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Αρχηγού της EUPM και μόνον.

[*παραλειπόμενα*]

2) Επί του δευτέρου σκέλους που στηρίζεται σε έλλειψη διαβουλεύσεως με το κράτος μέλος αποσπάσεως πριν από τη λήψη της αποφάσεως περί μετακινήσεως

[*παραλειπόμενα*]

75 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο Αρχηγός της EUPM υπέπεσε σε διαδικαστική πλημμέλεια, καθόσον έλαβε την απόφαση 2009/906 χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση με το κράτος μέλος αποσπάσεως, πρέπει να τονιστεί εξαρχής ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία διάταξη δυνάμει της οποίας μια τέτοια διαβούλευση ήταν απαραίτητη.

76 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι ούτε το γράμμα ούτε το πνεύμα της αποφάσεως 2009/906 και του OPLAN επιβάλλει στον Αρχηγό της EUPM να προβεί σε προηγούμενη διαβούλευση με την αρχή αποσπάσεως πριν από τη λήψη αποφάσεως περί μετακινήσεως του αποσπασμένου από τα κράτη μέλη προσωπικού.

77 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 2009/906, η EUPM διαθέτει προσωπικό που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ή αποσπάται από θεσμικό όργανο της Ένωσης ή από κράτος μέλος. Όσον αφορά ειδικά το προσωπικό που αποσπάται από τα κράτη μέλη, από το άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, της αποφάσεως 2009/906 καθώς και από το σημείο 5.2 του OPLAN προκύπτει ότι οι εθνικές αρχές μεταβίβασαν τον επιχειρησιακό έλεγχο του προσωπικού τους, των ομάδων και των μονάδων τους στον Διοικητή Μη Στρατιωτικών Επιχειρήσεων, ενώ από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως προκύπτει ότι ο εν λόγω επιχειρησιακός έλεγχος ασκείται στο «θέατρο των επιχειρήσεων» από τον Αρχηγό της αποστολής.

78 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 69 ανωτέρω, από το σημείο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τη δομή διοίκησης και ελέγχου προκύπτει ότι ο επιχειρησιακός έλεγχος συνεπάγεται κατ' ανάγκην τη δυνατότητα για τον Αρχηγό της EUPM να λαμβάνει το συντομότερο δυνατόν αποφάσεις, στις οποίες περιλαμβάνεται η μετακίνηση του προσωπικού, και να επιβάλει τις εν λόγω αποφάσεις στο αποσπασμένο από τα κράτη μέλη προσωπικό, προς τον σκοπό εκπλήρωσης της αποστολής. Επομένως, ο λειτουργικός αυτός χαρακτήρας δεν συμβιβάζεται με μια διαδικασία προηγούμενης διαβουλεύσεως με την αρχή αποσπάσεως, όπως αυτή την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.

79 Εξάλλου, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τις αποστολές της ΚΠΑΑ, ζητήθηκε από την προσφεύγουσα η ρητή συγκατάθεσή της για την απασχόλησή της στην αποστολή σε άλλη θέση από εκείνη για την οποία είχε υποβάλει την υποψηφιότητά της και, επομένως, η αίτηση υποψηφιότητας που αυτή είχε συμπληρώσει και υπογράψει στις 10 Νοεμβρίου 2008 για τη θέση από την οποία μετακινήθηκε περιείχε τη συγκατάθεση αυτή. Αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η προσφεύγουσα κατά

την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από την εν λόγω αίτηση υποψηφιότητας δεν προκύπτει ότι η συγκατάθεσή της αφορούσε μόνον τα λοιπά καθήκοντα στο πλαίσιο του κεντρικού αρχηγείου στο Σεράγεβο ούτε ότι απέκλειε τις λοιπές δομές της EUPM.

80 Διαπιστώνεται ότι από τις διατάξεις της αποφάσεως 2009/906 προκύπτει ότι το προσωπικό που έχει αποσπασθεί από τα κράτη μέλη και το προσωπικό που έχει αποσπασθεί από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης υπόκεινται στους ίδιους κανόνες όσον αφορά την άσκηση των καθηκόντων τους στο «θέατρο των επιχειρήσεων» (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση επί της αιτήσεως αναιρέσεως σκέψη 50).

81 Ως εκ τούτου, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι διαφορετική μεταχείριση του αποσπασμένου από τα κράτη μέλη προσωπικού σε σχέση με το αποσπασμένο από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, στο επίπεδο της διαδικασίας μετακινήσεως στο «θέατρο των επιχειρήσεων», θα ήταν συμβατή με τις επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων της EUPM.

82 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να μετακινηθεί λόγω ρητής διατάξεως που περιλαμβάνεται στο ιταλικό Σύνταγμα και αποσκοπεί στη διασφάλιση της αμεροληψίας των δικαστών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν αναφέρει σε ποια διάταξη του ιταλικού Συντάγματος στηρίζει το σχετικό επιχείρημα. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα αναφέρεται στην εγγύηση για το αμετάθετο των δικαστών που προβλέπεται στο άρθρο 107 του ιταλικού Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο ένας δικαστής δεν μπορεί να μετατεθεί χωρίς τη συγκατάθεσή του ή χωρίς να έχει τηρηθεί ειδική διαδικασία, επιβάλλεται, ωστόσο, η διαπίστωση ότι η εν λόγω εγγύηση δεν μπορεί να έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

83 Συγκεκριμένα, πρώτον, στην προσφεύγουσα δεν είχε ανατεθεί η εκπλήρωση καθηκόντων εισαγγελέα στο πλαίσιο της EUPM, αλλά καθηκόντων νομικού συμβούλου για την άσκηση των οποίων η επαγγελματική της πείρα ως εισαγγελέα είχε θεωρηθεί σημαντική. Εξάλλου, η προσφεύγουσα διατήρησε το καθεστώς του δικαστικού λειτουργού βάσει του εθνικού δικαίου μόνο σε σχέση με τις εθνικές αρχές. Από τη στιγμή που αποσπάσθηκε στην EUPM, το καθεστώς της εντός αυτής δεν ήταν εκείνο του δικαστικού λειτουργού, αλλά εκείνο του αποσπασμένου εθνικού υπαλλήλου.

84 Δεύτερον, όταν η προσφεύγουσα υπέβαλε την υποψηφιότητά της για την πλήρωση μιας θέσεως σε διεθνή οργανισμό του οποίου η οργάνωση και οι κανόνες λειτουργίας δεν υπόκεινται στον αποκλειστικό έλεγχο του κράτους αποσπάσεώς της, συγκατατέθηκε σιωπηρώς στην υπαγωγή της στους ειδικούς κανόνες του εν λόγω οργανισμού.

85 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, επομένως, ο λόγος αυτός στο σύνολό του.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Η στα δικαστικά έξοδα.

Berardis Παπασάββας Spineanu-Matei

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Απριλίου 2018.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Ιστορικό της διαφοράς 2

II. Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου πριν από την αναπομπή 2

V. Σκεπτικό 3

B. Επί του ακυρωτικού αιτήματος 3

2. Επί της ουσίας 3

α) Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των διατάξεων της αποφάσεως 2009/906 3

1) Επί του πρώτου σκέλους που στηρίζεται σε αναρμοδιότητα του Αρχηγού της EUPM για τη λήψη αποφάσεων που σχετίζονται με τη μετακίνηση του προσωπικού 3

2) Επί του δευτέρου σκέλους που στηρίζεται σε έλλειψη διαβουλεύσεως με το κράτος μέλος αποσπάσεως πριν από τη λήψη της αποφάσεως περί μετακινήσεως 7